

fund haft en Fortjeneste paa 2 000 Mill. Kr. Allerede denne Fremhæven af dette Tal er jo et Udtryk for det, jeg vil bevise, men jeg maa sige til det ærede Medlem, at det er ikke rigtigt, at vi havde denne Fortjeneste i denne Periode. Det danske Samfund havde en Fortjeneste paa 2 000 Millioner fra Krigens Udbrud og indtil 1. Januar 1919, men i Løbet af 1919 og det første Kvartal af 1920 satte det danske Samfund de $\frac{3}{4}$ deraf eller de 1 500 Millioner til, og jeg synes, man kan have Lov til at sige til det ærede Medlem, at naar det kunde gaa saaledes i de overkloges Tider, er der en lille Smule Grund til at være lidt varsom overfor os andre.

Medens Bankerne i hele Perioden fra 1913—20 havde udmærkede Kaar, er Stillingen den, at i den Periode, som den nuværende Regering og de to Flertalpartier har haft Ansvaret for, er af de 200 Banker, vi har her i Landet, de 30 brudt sammen, deraf oven i Købet to af Hovedbankerne. 7 af disse Banksammenbrud har haft til Følge, at Sparerne ikke kunde faa, hvad de havde sat ind paa deres Konti. For de andre Bankers Vedkommende har der været Tab af Reserver og Aktiekapital; men det viser sig altsaa, at 15 pCt. af Bankerne her i Landet er brudt sammen i denne Periode.

Det, der fandt Sted under Krigen og i hele den radikal-socialistiske Periode, var en mægtig Oppustning af Værdierne, som det har været de nuværende Flertalpartiers Opgave at faa afvandet, og jeg tror, at Historiens Dom om dette Styre en Gang vil være den, at det var godt, der sad et Styre, som sørgede for, at denne Afvandingssproces efter Udvandingen fandt Sted, thi havde man beholdt alle de oppustede Værdier, vilde det have betydet et højere Lønningniveau og et højere Prisniveau, og det kan saamænd være højt nok i Forhold til andre Lande, saaledes som det er. Men disse oppustede Værdier havde Betydning i Forhold til een Faktor: de havde Betydning i Forhold til Staten. Dér var de en Realitet, thi Staten tog sine meget betydelige Skatter, som det uhyre mange Gange er nævnt, af de store oppustede Indtægter og af de store oppustede Formuer. Men for yderligere at understrege dette vil jeg, som sagt, gerne ved nogle enkelte Tal fra Erhvervslevet bevise, at enhver Sammenligning mellem den foregaende og den nuværende Periode er umulig. Ser vi f. Eks. paa Udbytteerne i de Aktieselskaber, hvis Aktier noteres paa Københavns Børs, vil vi se, at Udviklingen har været følgende: I 1915 var der Selskaber, som gav 40 pCt. i Ud-

bytte, ja helt op til 100, og der var 20 Selskaber, som gav 20 pCt. og derover. I 1916 ser vi det samme. Da var der 25 Selskaber, der gav et Udbytte af 20 pCt. og derover, i 1917 var der 18, i 1918 14, i 1919 17; saa begynder Udbytteerne at falde. I 1920 var der 12, der gav 20 pCt. og derover, og i 1921 er den højeste Procent, som et Selskab overhovedet gav i Udbytte, 20, og der er 4 Selskaber, der giver et saadan Udbytte. For 1922 gør et lignende Forhold sig gældende. Ogsaa dér er det højeste Udbytte 20, og der er kun to Selskaber, der giver et saadant Udbytte.

Med Hensyn til Bankernes Balance gennem Aarene er Stillingen den, at i 1912 var den samlede Balance 1 569 Mill. Kr., i 1916 var den steget til 3 200, i 1917 steg den med 700 Mill. Kr., i 1918 steg den med 900 Mill. Kr. I 1919 var den oppe paa 5 Milliarder 665 Millioner. I 1920 var den højst oppe. For de Banker, der virker paa denne Side Kongeaen, var Balancen 5 Milliarder 712 Millioner, for de sønderjydske 58 Millioner. Saa begynder den at falde, i 1921 med 300 Millioner, og Faldet er vedblevet 1922 igennem og videre frem.

Ser vi paa Sparekassernes Indskud, vil vi om end i mindre Grad se, at det samme Forhold gør sig gældende. Fra 1916 til 1917 stiger Indskuddene med 120 Mill. Kr., det følgende Aar med 150 Mill. Kr. Fra 1918 til 1919 steg de med 200 Mill. Kr., hvorefter Stigningen bliver mindre stærk, alt sammen et Udtryk for det samme: Gyldne Tider under Krigen, som Staten fik mange Skatter af, vanskelige Tider efter 1920.

Et Par enkelte Aktiekurser kunde der maaske være Grund til at fremhæve. Medens Kursen paa Landmandsbankens Aktier den 1. Juli 1914 var 134 $\frac{1}{4}$, var den i 1916 steget til 166 $\frac{3}{4}$. I 1918 naar den Højdepunktet med 182 $\frac{1}{4}$ og er nu faldet til slet ikke at blive noteret og saaledes, at Aktierne ikke er mere værd end et Par Points. Et stort Aktieselskab som Østasiatisk Kompagnis Aktier stod den 1. Juli 1914 i 130, i 1916 i 639, falder langsomt i de følgende Aar og staar i Slutningen af 1922 i 130. Et Dampskibsselskab som „Torm“s Aktier staar i Slutningen af 1914 i Kurs 128, i 1916 staar de i noget over 1000, falder noget i de følgende Aar, indtil de i Slutningen af 1922 er nede i 240. Ballin og Hertz' Aktier staar i Juli 1914 i 219, er i 1915 oppe paa 484 $\frac{1}{2}$ og noteres nu i omkring 4.

Det er alt sammen et Udtryk for, at det var gyldne Tider da og er vanskelige Tider nu. Derfor siger jeg: enhver Sammen-